

ת"פ 5264/06/12 - מדינת ישראל נגד עימאד מסארוה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 5264-06-12 מדינת ישראל נ' מסארוה
תיק חיצוני: 50262/2012 איילון

בפני	כב' השופט שמואל מלמד
מאשימה	מדינת ישראל - ע"י עו"ד הכהן
נגד	
נאשם	עימאד מסארוה - ע"י עו"ד מחאגנה

גזר דין

כתב האישום וההסדר:

ביום 23.11.14 הגיעו הצדדים להסדר לפיו הנאשם הודה והורשע בעובדות כתב האישום המתוקן, עמדת המאשימה למאסר אשר תבחן אפשרות ריצויו בדרך של עבודות שירות למשך חודשיים ואילו הסנגור יכול לטעון באופן חופשי.

על סמך הודאתו הורשע הנאשם בעבירה של הסעת תושב זר. הנאשם ביום 01.02.12 הסיע תושב זר וזאת שלא כדין. מדובר בשוהה שאין לו אישור כניסה לישראל. הערך המוגן הינו פגיעה בביטחונם של תושבי מדינת ישראל נוכח החשש כי אנשים שאסור להם להיכנס למדינת ישראל נכנסים ועלולים לפגוע בתושבי המדינה וזאת בהעדר ביקורת של רשויות המדינה.

טיעוני הצדדים:

ב"כ המאשימה הפנה את בית המשפט לנסיבות האירוע וחומרת העבירות לאור אופי העבירה וחומרת מדיניות הענישה עתרה המאשימה לשני חודשי עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופסילה.

ב"כ הנאשם טען לנסיבותיו האישיות של הנאשם. העובדה כי מדובר בקבלן שלא התייצב בגלל עבודתו. ב"כ הנאשם הפנה לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירה.

דין והכרעה:

מדיניות הענישה בעבירות של הסעה, העסקה והלנה של תושבי האזור נקבעה ברע"פ 3674/04 אבו סאלם נ' מדינת

ישראל [פורסם בנבו] ניתן ביום 12.2.06, (להלן: **הלכת אבו סאלם**). אומנם פסק הדין ניתן לפני תיקון מספר 13, אך הדברים שנאמרו שם הינם טובים ונכונים גם למקרה שבפני, כאשר אני לוקח בחשבון את ההחמרה בעונש המקסימאלי, עקב קיומה של נסיבה מחמירה בדמות מספר מוסעים שעולה על שישה. **בהלכת אבו סאלם** כבוד השופט חשין עמד על כללי הענישה המנחים בעבירות מעין אלה, וזאת בשל התופעה של פערים משמעותיים בענישה בין בתי המשפט השונים. נביא את תמצית הכללים כפי שנקבעו בפסק הדין:

א. להלכה שנקבעה ברע"פ 5198/01 **טלעת חטיב נ' מדינת ישראל** פ"ד נו(1) 769, יש שתי אונות (להלן: **הלכת חטיב**). האונה האחת היא שעבירה לפי סעיף 12א לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952, היא עבירה חמורה וכי העונש הראוי לה הוא עונש מאסר בפועל. האונה השניה, נסובה על החרג, היינו אותן נסיבות "יוצאות מגדר הרגיל" העשויות לשלול הטלתו של עונש מאסר. שתי האונות כפופות לעיקרון היסוד בדיני העונשין, קרי כי ענישה בפלילים לעולם ענישה אינדיבידואלית היא (פסקה 9 **להלכת אבו סאלם**);

ב. מדיניות הענישה הראויה בעבירות לפי סעיף 12א לחוק הכניסה לישראל, נוטה לעבר הטלת עונש של מאסר בפועל, אלא שמדיניות זו תולה עצמה בנסיבותיו האישיות של כל מקרה ומקרה והעונש שיושג על עבריין חייב להלום את נסיבותיו של המקרה ושל העבריין הספציפי (פסקה 10 **להלכת אבו סאלם**);

ג. מדיניות הענישה המחמירה עדיין תקפה. יחד עם זאת, ניתן גם לחשוב על מקרים מתאימים שבהם ניתן לשרת את האינטרס הציבורי בעונשים שאינם דווקא של מאסר בפועל, אלא תמהיל של אמצעים אחרים כגון קנס כספי משמעותי, התחייבות כספית, מאסר על תנאי, שלילת רישיון נהיגה ותפיסה וחילוט של רכב שבו בוצעה עבירת ההסעה שלא כדין (פסקאות 11-13 **להלכת אבו סאלם**);

יש ליישם את ההלכה על פי נסיבותיו של כל מקרה ומקרה. יש לתת ביטוי לנסיבותיו האישיות של העבריין, בהן גילו, מצב בריאותו ומצבו המשפחתי. משקל רב יש ליתן לנסיבות ביצוע העבירה ולמניעיו של העבריין ובייחוד יש להתחשב בסיכון שיצר הנאשם לשלום הציבור (פסקה 14 **להלכת אבו סאלם**).

מדיניות הענישה המקובלת והנוהגת בעבירה של הסעה והעסקת שוהה בישראל שלא כדין, הינה מגוונת ונתונה בהיבן מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל לתקופה של מספר חודשי מאסר ראה רע"פ 9301/09 **מחארג'ה נ' מדינת ישראל** (19.11.09); רע"פ 756/10 **מרעינ' מדינת ישראל** (31.01.10); ת"פ (פ"ת) 27853-08-10 **מדינת ישראל נ' בדווי** (17.02.13); ת"פ (פ"ת) 22206-03-11 **מדינת ישראל נ' ארזי** (03.07.13); ת"פ (אשדוד) 58288-09-11 **מדינת ישראל נ' פרנקל** (27.05.13); ת"פ (רחובות) 24051-08-12 **מדינת ישראל נ' יואלעדי** (17.09.14). קיימים גם חריגים של אי הרשעה ראה ת"פ (כ"ס) 32436-01-11 **מדינת ישראל נ' יוסף עטאללה** (31.03.14); ת"פ (רמ) 18089-03-10 **מדינת ישראל נ' אסמאעיל אלעמורי** (12.07.12) (המדינה לא הגישה ערעורים על החלטות אלו).

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש לקבוע, בטרם גזירת הדין את מתחם העונש ההולם, תוך התחשבות בעיקרון המנחה בענישה, שהוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם. בין סוג ומידת העונש המוטל עליו, מידת הפגיעה בערך החברתי המוגן, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות ביצוע העבירה.

בהינתן הפרמטרים הבאים ובהתחשב בכך שהנאשם הורשע בעבירה של הסעת שב"ח סבורני כי מתחם העונש ההולם בגין הארוע הוא מאסר על תנאי ושל"צ, ועד שמונה חודשי מאסר. כיום לאחר פס"ד אלהרוש רע"פ 3677/13 עולה כי על בית המשפט לבחון מטרת כניסת השוהה לארץ. כאשר מדובר בכניסה למטרת עבודה בית המשפט העליון קבע כי מתחם הענישה לגבי השוהה יחל במע"ת. בנסיבות אלו נראה כי עונשו של המעסיק לא יכול לעמוד במתחם מאסר חובה בלבד כעמדת המאשימה, אלא יש מקום לקבוע מתחם גמיש יותר כאמור בהחלטה זו.

בבוא בית המשפט לגזור את דינו של הנאשם על בית המשפט בנסיבות העבירה להתחשב בכמות השוהים הבלתי חוקיים אותם הסיע הנאשם, המסגרת בה נעברה העבירה וכוונת הדברים האם הנאשם הסתיר את השוהה בלתי חוקי, ניסה להימלט משוטרים על מנת לבצע את העבירה או כל נסיבה אחרת שיש בה כדי ללמוד על נסיבות מחמירות בעת ביצוע העבירה. אציין כי החוק מבדיל בין ביצוע העבירה בנסיבות מחמירות והעונש גם הוא מחמיר יותר.

במקרה הנוכחי לא מתקיימות נסיבות מחמירות.

בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר שירות מבחן ממנו עולה כימדוברבאדםמתפקד, שביצועהעבירהאיננומאפייןאתהתנהלותו בדרךכללומהלךחיי.

הנאשם קבלאחריותלביצועהעבירההנדונה. הנאשם מסר כי לא ידע כי השוהה אחז במסמך מזויף הפיק את הלקח ומקפיד היום לקבל אישורים דרך לשכת התעסוקה. הנאשם נעדר עבד פלילי.

לפיקהמליץ שירות המבחן להטיל על נאשם עונש של"צ בהיקף של 70 שעות. צוהשל"ציבוצעבמסגרתמוסדות עירית נצרת בעבודות תחזוקה ומנהלה, זאת לצד מאסר מותנה.

בהינתן המתחם האמור, יש לגזור את עונשו של הנאשם תוך שקילת המתחם ותוך התחשבות בנסיבות המשליכות על קביעת העונש המתאים, כאשר בעניינו יש ליתן משקל להלימה בגזירת העונש לביצוע העבירה ע"י הנאשם; נסיבות ביצוע העבירה וחומרתה; מידת הפגיעה בערך המוגן; גילו של הנאשם; הנסיבות עליהן עמדה ההגנה בטיעוניה; הודאתו המצביעה על נטילת אחריות; היותו נעדר עבר פלילי.

לאחר ששמעתי את הצדדים בהתחשב בטיעוניהם, אני מקבל את הסדר הטיעון בהיותו סביר וראוי בנסיבות המקרה והעניין ועל פי כל השיקולים הצריכים לגזר הדין אני קובע כי אלה העונשים שאני משית על הנאשם:

א. אני דן את הנאשם למאסר למשך 4 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים. התנאי הוא שלא יעבור את העבירה בה הורשע.

ב. הנאשם ישלם קנס בסך ₪ 2,000 או 20 ימי מאסר תמורתם. הקנס ישולם עד ליום 01.4.16. במידה קיים פיקדון הרי שהוא יקוזז מהקנס והיתרה תושב לנאשם.

ג. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של חודשיים הנאשם יפקיד את רישיונו במזכירות ביהמ"ש. הנאשם רשאי לנהוג היום עד לשעה 22:00 הלילה.

ד. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של שלושה חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

ה. אני מורה לנאשם לבצע 70 שעות שרות לטובת הציבור על פי התוכנית שהוכנה ע"י שירות המבחן. במסגרת מוסדות עירית נצרת בעבודות תחזוקה ומנהלה. בית המשפט מסביר לנאשם ומזהיר את הנאשם, שאם לא ימלא אחרי צוהשל"צמכלבחינה שהיא איועבור עבירה נוספת, בית המשפט יהיה רשאי לבטל את צו השל"צ ולשפוט אותו מחדש, לרבות הטלת עונש נוסף על העבירה שבגינה ניתן הצו.

הנאשם הביע את נכונותו למלא אחר הוראות הצו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בת"א, תוך 45 יום מהיום.

במידה וקיימים מוצגים הרי שהם יטופלו על פי שיקול הדעת של קצין החקירות.

מזכירות בית המשפט תשלח פרוטוקול הדיון לשירות המבחן.

ככל שהופקד פיקדון בתיק על-ידי הנאשם ובהיעדר מניעה על-פידיון, הקנס יקוזז מהפיקדון ואת היתרה יש להחזיר לידיו או לגורם אחר לפי בקשת הנאשם.

הנאשם יפנה למזכירות ביהמ"ש לקבלת שובר תשלום קנס.

ניתנה היום, כ"ג שבט תשע"ו, 02 פברואר 2016, בנוכחות
הצדדים.